

пофетице и унесъ въ България въ една частъ отъ населението си много хубави и външи други домашни работи. Египтяните и египтянките отъ тогава до сега се виждатъ изобразени стъпнали или клекнали въ такива попочесни, както и унесъ се практикуватъ у насъ, най-вече отъ простите жени, когато накланатъ около вратниките.

Характеристиката на скулптурата въ старата империя и се тъй е била истинно реалистическа. Само въ произведението като статуята на Фараонъ тя се е постарала да присвее дана къмъ натурализма и идеализъмъ т. е. да придобие основа идеално величие, основа царственое спокойствие и мощностъ каквото видѣхме въ статуята на Кафрѣ.

Мнози периоди отъ най-вече по новото египетско и съвѣстни издѣлвани отъ натура е прѣдизвиканъ и издѣлванъ Египетъ, любовителството и способността на портретиста т. е. всички свои реализми. Скулпторътъ и живописецъ запази въ всякога въ една страна и въ едно отъ тези талаанти, отъ тази способностъ; то биваало въ всякога внимателни къмъ разнообразността на физиономията въ различити индивидууми, и въ различити народи. Обаче, колкото повече се увеличавало числото на моделите, доставени отъ мизантропъ, колкото повече сръбъ дълбоководната привика изтъняването ставало по-лесно и по-бързо, хитроушка погнвало по-малко да наблюдава природата и по-малко да се възрадва отъ нея. Вижда се, че като Миванското и Египетското изкуство не са произвели нѣщо тъй оригинално, тъй изразително както Шенхъ - едъ-Баледъ или както "сдгнѣний скръдь".

Скулптурата подъ Миванската империя.

Скулптурата на първата миванска империя се свързва направо съ една на Шенхиската империя. Материални сръдства, рисунка, композиция, всичко е дадено отъ нея, освѣтъ пропорциите на теловѣческото тѣло. Отъ XI дѣлстия, краката са по-дълги и по-тънки, бедрата